

saadanne Bestemmelser af den nævnte Art, som endnu maatte være i Kraft, vil der antagelig ikke heraf kunne opstaa Ulemper for Befolkningen.

Til §§ 2 og 3.

Ved Reglen i § 2 er fulgt det saavel i Teorien anerkendte som i Lovgivningen fulgte Princip, hvorefter der gives nye Straffebestemmelser tilbagevirkende Kraft, dog uden Skade for nogen for saa vidt angaar Handlinger og Undladelser, der ligger forud for vedkommende Lovs Ikrafttræden. Med Hensyn til Straffebestemmelser, som indeholdes i andre Love end de egentlige Straffelove, anses det dog under Hensyn til saadanne Bestemmelser Sammenhæng med det System af Retsregler, til hvilke de er knyttede, ikke for praktisk at lovfæste en tilsvarende Regel; men det maa være Anklagemyndighedens Sag at hindre stødende Resultater ved Anvendelsen af den ældre Lovgivning. For at afskære Tvivl om Spørgsmaalet har man anset det for rettest at foreslaa den udtrykkelige Regel derom i Forslagets § 3.

Til § 4.

Dansk Rets Regler om Pressens Brug findes i Lov af 3. Januar 1851, hvis §§ 5—10 og 12 dog er ophævede ved Straffelovens § 309. Ved Bestemmelsen i Forslagets § 4 fortrænges den tyske Presse-lov af 7. Maj 1874. Da Presselovgivningen i det væsentlige tilsigter at fastslaa Ansvarrets *Fordeling* mellem en Kreds af Personer, bliver der ikke Tale om at give den danske Presselov tilbagevirkende Kraft.

Til § 5.

Da en Del tyske Straffebestemmelser foreløbig forbliver i Kraft, og da danske Domstole ved Paakendelsen af Lovovertrædelser begaaede inden Genforeningen delvis vil komme til at anvende tysk Ret, vil det være nødvendigt at fastsætte Regler for Omsætning af de ved denne hjemlede Strafarter.

Ved de i Paragraffen omtalte Tvangsbøder og andre Tvangsmidler er særlig tænkt paa saadanne Bøder og i Stedet for disse trædende Frihedsstraffe, som kan fastsættes af Politiet for at gennemtvinge de af det meddelte Forskrifter vedrørende Enkelttilfælde, de saakaldte „Polizei-

fügungen“, idet Politiets Beføjelse til at udstede saadanne foreløbig opretholdes.

Ved de i Slutningen af Paragraffen omtalte offentligretlige Følger af strafbare Handlinger er særlig tænkt paa Domstolens Beføjelser til at frakende borgerlig Æreret og til at stille Personer under Politiofsyn.

Til § 6.

Dansk Rets Regler om Afsoning af Bøder udenfor kriminelle Sager findes i Lov af 16. Februar 1866 og i Lov Nr. 63 af 1. April 1911 § 14.

Til § 7.

Ifølge den tyske Straffelov afgøres Spørgsmaalet om en Straffedoms Indflydelse paa Domfældtes Æreret ved selve Dommen, idet Loven hjemler Domstolene Adgang til efter nærmere fastsatte Regler at frakende Domfældte borgerlig Æreret eller Adgangen til at beklæde offentlige Stillinger og Poster. Disse Bestemmelser foreslaas straks afløst af dansk Rets Regler om Æresoprejsning, hvilke findes i Lov af 3. April 1868, Lov Nr. 49 af 13. April 1894 og Lov Nr. 63 af 1. April 1911 § 21.

Ved Anvendelsen af Bestemmelserne i § 7 kan der opstaa Spørgsmaal dels om, hvorvidt en dansk Dom for en i den offentlige Mening vanærende Handling afskærer Domfældte fra at nyde Rettigheder, hvis Nydelse er betinget af, at paa-gældendes borgerlige Ærerettigheder ikke er ham frakendt ved tysk Dom, dels om, hvorvidt en tysk Dom, der har frakendt Domfældte hans borgerlige Ærerettigheder, afskærer ham fra at nyde Rettigheder, hvis Nydelse er betinget af, at paa-gældende ikke ved dansk Dom er fundet skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling. Forsaavidt andet ikke følger af særlig Lov, maa antagelig begge de nævnte Spørgsmaal besvares bekræftende, men man har dog anset det for rettest ikke at foreslaa nogen Lovregel herom.

Forslaget er godkendt af Rigsdagspartiernes sønderjydske Udvalg. Dog har man foretaget nogle formelle Ændringer deri som Følge af, at dets Bestemmelser ved kongelig Anordning af 18. Juni 1920 er sat i Kraft fra samme Dato.